

Posudek diplomové práce Lucie Rosické

Mirror Mirror on the Wall

Diplomová práce Lucie Rosické se skládá zejména z velké textilní práce a z o mnoho menšího kontrastu ve formě vřídlovcem potaženého obrazu. Oboje navazuje na Lucii dlouhodoběji sledované motivy ve smyslu vztahu k sociálním sítím, k fenoménu „selfies“, k erotice či sexualitě, sebe-péči, k líbivosti atd.

Rozměr hlavního díla diplomové práce je v pravdě monumentální. Víceméně žánrové výjevy jednotlivých částí jsou tak přesunuty do jiných je překračujících souvislostí. Měřítka je spíše sakrální než profánní (sic). Jeho smyslem nemá být a není blasfemie. Nebo jinak. Měřítka předurčuje dílo k percepci ve společných prostorech, spíše než v soukromí našich příbytků, což se děje v časech, kdy pornografie je i díky sítím jako OnlyFans věcí daleko více věcí sdílenou, kdy její pokoutnost mizí ve prospěch velkého odkouzlení a ztráty tajemství.

Většina protagonistek velkého obrazu je nahá. Provedení je ale spíše erotické, nežli pornografické. Více Playboy než Pornhub. Motiv deníčku odkazuje k červené knihovně, i k počátkům emancipace. Lucie píše, že celek je koncipován jako svého druhu domeček pro panenky. Tedy de facto se vztahuje k dětství. Dcera jednoho z nás pedagogů, si s domečkem pro panenky často hraje. Opakuje činnosti, které vidí dělat dospělé, od luxování, až po hádání se. Je to hra nanečisto ve velké hře života. Učí se, že tak, že kdo o sebe pečuje, má pod kontrolou vlastní život. Nelze si v daném kontextu nevzpomenout na sérii Ostré předměty, kde byl důkaz zločinu ukryt právě v domečku pro panenky. V seriálu se hojně pracovalo s motivem jizev, a tedy i se sebe-poškozováním. Souvislost švů, jizev, sebepoškozování a poruchy příjmu potravy, jak o ní píše Lucie, se nabízí, byť možná zavádějícím způsobem.

Ačkoliv lze celkový obraz ohraničit pomyslným obdélníkem nemá pravidelný, či jakkoliv geometricky strukturovaný tvar. V jeho ploše jsou díry, Lucie pracuje s mezerami a prolukami mezi jednotlivými významovými ostrovy. Karteziánské mřížky dlaždic jsou nestabilní a provizorní. Skrze symbolickou potencialitu obrazu tak vždy vidíme reálno zdi, v tomto případě kontextuální oceán Akademie. Pomocí imaginárního souostroví obsahu a motivů se můžeme orientovat, můžeme vytvářet dílčí relace, vztahy, hledat míru.

Luciino dílo se vztahuje k ženské/dívčí zkušenosti. Od kosmetických úkonů přes sexuální potřebu dospělé ženy až po fakt jejího těhotenství. Od domečku pro panenky po newyorskou prádelnu. Jako takové jej budou mnozí dávat do souvislostí s rozlehlou a zrádnou deltou mnoha někdy vzájemně se hašteřících feminismů. V Luciině díle je konkrétní ženská zkušenost zobecňována, děje se tak, aniž by autorka stigmatizovala ducha esencialismu. Schopnost abstrakce, ukazuje spíše na velikost lidského ducha, nikoliv naopak. Práce Lucie vychází z území zkušenosti, říše dogmat a rozrušených lvic, jež se nachází až za hradbami.

Reliéfnost obrazu je mělká, motivy mohou být při nevhodném osvětlení nečitelné, budící spíše dojem abstraktních a nejistých siluet. Lucie píše, že hlavní diplomové dílo dává zakusit jejích vzpomínek a zážitků, přičemž dojem i díky měkkosti látky a velikosti obrazu připodobňuje k mlze. V knize Mlha od Stephena Kinga přicházejí skrz její mléčný a tichý

příkrov příšery. Jaká bude cena Lucií zmíněné mlhy ukáže až budoucnost, je však dobré ji mít na zřeteli, budoucnost i onu cenu. Kontrapunkt zhmotněný ve formě vřídlovcem potaženého malého obrazu shledáváme funkčním a podnětným.

Protože nechceme komisi dále unavovat pojmy jako jsou male gaze, fertilita, či současným umění prokletou kategorií krásy, ponecháme disputace na jindy. Dodáváme že, všechny výše zmíněné postřehy lze chápat a využít jako přípitek autorce, i coby formu kritiky. Lucie v textu k diplomové práci píše, že „šlo v podstatě o strávený čas díváním se na své tělo, které ale v mé hlavě vypadalo jinak, než ve skutečnosti“. Popisuje tak vlastní zkušenost s poruchou příjmu potravy. Odmyslíme-li si osobní souvislosti, ukazuje především sílu lidské imaginace. Tu blahodárnou, i tu pustošící. Lucii do budoucna přejeme především tu první.

Navrhujeme hodnocení 1.

Petr Dub, Marek Meduna